

[Forsvarsministeren.]

Det ærede medlem stillede nogle spørgsmål om de orienterende forhandlinger, jeg har haft, og som forøvrigt også på et vist tidspunkt min ærede kollega, den højtærede udenrigsminister, havde med norske regeringsrepræsentanter. Jeg vil finde det helt ved siden af, hvis jeg på dette sted gav mig til at referere, hvad disse orienterende forhandlinger med norske ministre har drejet sig om. Skal der endelig gives en redegørelse for disse spørgsmål, må det være for et andet forum end her, ikke af hensyn til mig, men af hensyn til de norske kolleger, som vi har samtalt med.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft nævnte også som en slags kritik, at vi endnu havde den gamle militære retsplejelov og straffelov at arbejde med. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det havde været ønskeligt, om det nedsatte udvalg kunne have fremskyndet sit arbejde mere, end sket er. Forholdet er det, at der kort før jul blev afgivet en betænkning fra udvalget, en betænkning, som naturligvis skal til udtalelse forskellige steder, inden det er muligt for mig at komme med et forslag til ændring. Det er klart, at et forslag af denne karakter skal forhandles såvel med justitsministeriet som med værnscheferne og måske også andre.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) brugte en glose, som jeg ser anvendes meget i øjeblikket. Det var vendingen om, at der fra min side var „kludret“ med disse forhold. Det er, ligesom man fra visse sider ønsker at skabe en myte om dette forhold. Hvis man tager i betragtning, hvad en myte efter gængs oversættelse betyder, har jeg i og for sig ikke noget derimod. Efter hvad jeg ved, er en myte en forestilling, der ikke er sand, men som det er behageligt for visse folk at tro på, og i så henseende skal det ærede medlem ikke holde sig tilbage for min skyld.

Overfor det standpunkt, som det ærede medlem og hans parti har forfægtet, at man overhovedet ikke skulle gå til en beredskabsstyrkelse her i landet, fordi det er uforvarsligt, vil jeg sige, at de oplysninger, der foreligger for mig, og som siden er videregivet til udenrigsnævnet, hviler på et sagligt, forsvarligt grundlag. Under de undersøgelser, der er foregået i afvigte efterår, har alle de spørgsmål, som her kommer i betragtning, befalingsmandssituationen, kasernespørgs-

målet, kort sagt alle spørgsmål været drøftet af de ansvarlige militærmyndigheder i forbindelse med forsvarsministeriet, og den beslutning, der er truffet, hviler derfor på et sagligt, forsvarligt grundlag.

Det ærede medlem stillede forslag om — og det undrede mig —, at man skulle udskyde ikrafttrædelsen af 18 måneders tjenestetid. Mener det ærede medlem virkelig, at denne henstilling er vel betænkt i den nuværende situation? Jeg tror, at ved nærmere eftertanke vil det ærede medlem ikke holde fast ved den, navnlig ikke efter at have hørt det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der jo alligevel i denne henseende er i en klasse for sig selv, og som i sin tale, navnlig henimod slutningen, nærmest kredsede som forbryderen omkring gerningsstedet.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde den rigtige bemærkning, at måske ikke alle har haft opfattelsen af, at det, vi kalder beredskab eller sikringsstyrke, som man kaldte det under den første verdenskrig, er en institution, der har et ganske bestemt formål, som i og for sig ligger udenfor den normale uddannelse af de unge mennesker, et sigte, der er begrundet i ekstraordinære udenrigspolitiske forhold, som man vel må erkende er tilstede i dag.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke omtalte ligesom det ærede medlem hr. Hans Hedtoft den såkaldte fritidsbeskæftigelse; han syntes, det var et frygteligt ord, og det kan der måske være noget i, men i modsætning til dengang vi andre var soldater og ingen tog sig af de unge mennesker eller af spørgsmålet om deres fritid, er der i løbet af en menneskealder her sket en efter min mening heldig udvikling. Man har fra værnens side erkendt, at man skylder de unge mennesker, der er indkaldt, noget i deres fritid, at de beredskabsstyrker, der ligger i vore garnisoner, har et menneskeligt krav på, at der fra statens side gøres noget — og det sker som bekendt gennem den velfærdstjeneste, der foregår — for, at søge at give også deres fritid et menneskeligt indhold. Det samme er gennemført på frivillig basis gennem det frivillige soldaterarbejde og på mange andre områder. Jeg mener rigtignok, at det er en pligt, man har fra forsvarsministeriets side, og jeg mener, at selvom en udbygning af hele dette apparat gennem en civilundervisning med et folkeligt islæt, til gavn for de unge mennesker